

یادداشت

کشمکش باندهای حکومتی بر سر معامله هسته‌ای و قدرت

صادق کار

سخنان روز گذشته علی خامنه‌ای در مورد درخواست کامل توقف غنی سازی از سوی مذاکره کنندگان امریکایی که نوعی فاصله گیری از صحبت های خوشبینانه و حمایت او از مذاکرات هسته‌ای بین هئیت های نمایندگان دو طرف در میانه مذاکرات بود لزوماً آنطور که طرفداران جنگ و هم زبانان دولت دست راستی اسرائیل می خواهند القا کنند پایان مذاکرات نیست.

قراین موجود حاکی از این است که هیچ کدام از طرفین هرکدام به دلایل خاص خودشان مایل به کشاندن مذاکره به بن بست نیستند و ترجیح می دهند مذاکره برای رسیدن به توافقی قابل قبول برای طرفین ادامه پیدا کند. خیلی هم یک دستی نه در میان تیم خامنه‌ای و نه در درون تیم ترامپ بر سر این مسئله وجود ندارد.

در هر دو کشور مخالف و موافق معامله وجود دارد و مخالف و موافق در هر دو سو سعی می کند منافع و اهداف خود را پیش ببرند.

هدف خامنه‌ای که دیگر نمی تواند نقش خود در کشاندن کشور به لبه پرتگاه را انکار کند، نه قطع مذاکره حداقل در مرحله کنونی، بلکه نوعی واکنش نسبت به طرح توقف غنی سازی از طرف تیم ترامپ بود.

افشای تدارک مقدمات حمله اسرائیل به ایران توسط سی ان ان، هم می تواند واکنشی متقابل به حرفهای خامنه‌ای تلقی شود. اعلام برگزاری دور پنجم مذاکرات در رم با میانجیگری عمان بعد از این جدال لفظی تمایل دو طرف برای ادامه مذاکره را نشان می دهد. اما در این میان شکاف نسبت به اهداف مذاکرات در ایران بیشتر و در امریکا کمتر است.

نیروهای محافظه کار و افراطی تر حکومتی که اقلیت کوچک و پر سروصدایی هستند، اکثراً یا مخالف ادامه مذاکرات هستند، یا آنرا با شروطی می پذیرند. شروطی که دولت امریکا و کشورهای عضو اتحادیه اروپا حاضر به پذیرش آن نیستند. این دسته که اکثراً افراد قشریتری هستند اصولاً منافع خود را در حفظ شرایط برزخی کنونی می بینند، جنگ را بر مذاکره و معامله ترجیح می دهند.

با سخنرانی روز گذشته خامنه‌ای این باند مغری پیدا کرده برای تاخت و تاز بیشتر به مخالفان و پیشبرد اهداف ضد مردمی و قشریتر خود. اصلاح طلبان محافظه کار حکومتی به همراه بخشهایی از محافظه کاران موسوم به میانه رو نیز از مذاکره و رسیدن به توافق با دولت ترامپ حمایت می کنند. حمایت این گروه بعد از حمایت چند هفته پیش خامنه‌ای از ادامه مذاکرات بیشتر شد تا جایی که محمد خاتمی خلوت نشین را نیز به صحنه کشاند.

خاتمی که در هفته گذشته از مذاکره دفاع کرده بود، بعد از سخنرانی روز گذشته خامنه‌ای علیه درخواست توقف غنی سازی توسط ترامپ، دوباره در پیامی که به کنگره یکی از احزاب اصلاح طلب حامی دولت پزشکیان فرستاد از محتوی سخنان خامنه‌ای دفاع کرد و گفت

مذاکره به معنای تسلیم شدن نیست / بخش قابل توجهی از کسانی که رأی دادند و حتی رأی ندادند، کورسوی امیدی در دلشان جهت اصلاح پیدا شده / انتظار بستن صدای مخالفین دولت را نداریم ولی این درست نیست که صدای بلند در اختیار کسانی باشد که تحریم را نعمت می‌دانند

خاتمی در قسمتی از این پیام دولت را مخاطب قرار داد و افزود

اگر حصرها و محدودیت‌ها رفع نشود، مشکلات چند برابر خواهد شد / ان شاءالله رئیس جمهور "و دولت از قول‌هایی که داده‌اند عدول نکنند"

نصایح خاتمی به دولت یا در واقع به پزشکیان، خصوصا توصیه به "رفع حصرها" با وجود اینکه در موقعیت کنونی رژیم درخواست های کوچکی هستند، اما خود خاتمی که ۸ سال رئیس جمهور بوده است می داند که پزشکیان در موقعیتی نیست که بتواند بعد از ۱۵ سال موسوی و رهنورد را از حصر خارج کند. او در واقع به در می کوبد تا دیوار که همان رهبر عزیز پزشکیان است بشنود. در مورد درخواست عدول نکردن از قولها در حالی از دولت درخواست می شود، که دولت پزشکیان به هیچ یک از وعده‌های انتخاباتی خود تا کنون عمل نکرده است. بهمین خاطر پزشکیان در این روزها از جانب عده زیادی که در انتصابات گذشته به وی رای داده‌اند و از او حمایت کرده‌اند بخاطر بی عملی و رفتارش مورد اعتراض و انتقاد قرار دارد. بنا بر این نصایح خاتمی به وی دیر هنگام و بی فایده است و احتمالا برای راضی کردن اصلاح طلبان روی بر تافته از پزشکیان گفته شده و نصایحی نیستند که خدای ناکرده باعث رنجش رهبر بشود

اما چند نکته دیگر نیز در این پیام هست که نشان می دهد که رهبر جماعت اصلاح طلبان محافظه کار به رغم نفرتی که از رژیم اسلامی بین اکثریت قریب به ۹۰ درصد از مردم وجود دارد، کلامی در ارتباط با آزادی هزاران زندانی آزادیخواه که در شکنجه خانه ها به اسارت درآمده‌اند نگفت، صحبتی از تشدید سرکوب و اعدام، فقر و فلاکت سه چهارم جمعیت کشور، حذف یارانه و اعتراضات گروه های اجتماعی برای تامین معیشت نکرد. گفت اگر محدودیتها رفع نشود، مشکلات چند برابر می شود. صدها معلم و کارگر، وکیل، نویسنده، هنرمند، روزنامه نگار و زنان مخالف حجاب اجباری را به زندان انداختند و یا از کار اخراج کردند، صدها نفر را اعدام کردند اما دریغ از یک مخالفت نسبت به این همه جنایت. خاتمی حتی جرات نکرد یا نخواست در مورد رفع حصر موسوی و خانم رهنورد حکم و شفاف حرف بزند

در همین ۸ ماهی که این آقا رئیس جمهور شد، وضعیت مردم و کشور بدتر شد، قیمت کالاهای، اساسی، خدماتی و هزینه های زندگی و تورم شدیداً افزایش پیدا کرد، ارزش پول رسمی کشور بیش از گذشته سقوط کرد و دستمزد و حقوق ها منجمد ماند. حتمی عده‌ای خواهند گفت اختیار هیچ کدام از این مسائل

دست رئیس جمهور نیست و او فقط نقش پیشکار ولی فقیه را به عهده داشته در این صورت باید پرسید در چنین سیستمی چه نیازی به برگزاری انتصابات فرمایشی پر هزینه وجود دارد.

حرف مخالفان شرکت در انتصابات هم همین بود، اما اصلاح طلبان محافظه کار تحت هدایت خاتمی در مورد اختیارات و نقش رئیس جمهور آگاهانه برای اینکه مردم را پلکان بازگشورد حصر موسوی و رنورت به قدرت کنند به آنها دروغ گفتند. هنوز هم دروغ می گویند، در آینده هم دروغ خواهند گفت. اینها همه در اساس طرفدار استبداد، بی عدالتی و تبعیض هستند، بدون اینها نظام حکومتی قرون وسطایی شان فرو می ریزد و قدرت و موقعیت خود را از دست می دهند. اکثریت مردم از ادامه مذاکرات برای رفع اختلافات و برقراری صلح و عادی سازی مناسبات با کشورهای دیگر حمایت می کنند. بنا بر این وقتی مردم چیزی را بخواهند و متحدانه برای تحقق آن مبارزه کننده هیچ رژیمی نمی تواند آن را نپذیرد. در ایران و امریکا مردم جنگ نمی خواهند صلح می خواهند . باشند.

اتحاد رمز پیروزی است!

متحد و متشکل علیه فقر و استبداد برای نان و آزادی!

تحول اندیشه درباره فقر: بررسی تعاملات بخش پنجم

Lyn Squire و لین اسکوائر Ravi Kanbur نوشته راوی کانبور

2. درآمد و مصرف

2.1 اندازه گیری های متعارف - ادامه

اهمیت اندازه‌گیری دقیق فقر زمانی افزایش می‌یابد که به طراحی اقدامات مشخص برای کاهش فقر، بپردازیم، چرا که رفتار برابر با افراد برابر، یکی از اصول بنیادین سیاستگذاری عمومی است. به عنوان نمونه، به مسئله تفاوت هزینه زندگی میان مناطق روستایی و شهری توجه کنید. افرادی که از مناطق روستایی به مناطق شهری در یک کشور در حال توسعه مهاجرت می‌کنند، ممکن است با مجموعه‌ای کاملاً متفاوت از قیمت‌ها، به ویژه در زمینه مسکن و اقلام غذایی اصلی، روبرو شوند. برای مثال، به گفته میانگین اجاره مسکن در سال ۱۹۸۱ در مناطق شهری (Van de Walle) و فان دِ وال (Ravallion) راوالیون، جاوه شش برابر مناطق روستایی آن بود. گنجاندن چنین تفاوت بزرگی در خط فقر متناسب با مکان، البته می‌تواند تمرکز اقدامات فقرزدایانه را از مناطق روستایی به مناطق شهری منتقل کند. اما کیفیت کلی مسکن معمولاً به طور متوسط در مناطق شهری بهتر است. راوالیون و فان دِ وال با در نظر گرفتن این واقعیت، نتیجه می‌گیرند که تفاوت واقعی میان شهر و روستا بسیار کمتر است، مثلاً در جاوه حدود ۱۰ درصد بود. بنابراین، برای تضمین رفتار برابر با ساکنان شهر و روستا، ممکن است تعدیل برای رفع تفاوت هزینه زندگی اهمیت داشته باشد، اما این تعدیل معمولاً بسیار کمتر از چیزی است که مقایسه ساده قیمت‌ها نشان می‌دهد.

همچنین نادیده گرفتن تفاوت در دسترسی به کالاها و خدماتی که در بازار خرید و فروش نمی‌شوند، می‌تواند به ارزیابی‌های گمراه کننده‌ای از فقر منجر شود. مثلاً دو خانوار که بر اساس معیار "یک دلار در روز" به یکسان فقیر محسوب می‌شوند، ممکن است "سطوح رفاه" بسیار متفاوتی داشته باشند، اگر میزان دسترسی آن‌ها به کالاها و خدمات رایگان، یارانه‌ای، یا به کالاها و خدمات عمومی متفاوت باشد. برای نمونه، یارانه‌ای که فقیرترین دهک جمعیت شهری اندونزی در سال ۱۹۸۷ از طریق استفاده از بیمارستان‌ها و مراکز بهداشت اولیه دریافت می‌کرد، دو برابر یارانه‌ای بود که فقیرترین دهک جمعیت روستایی دریافت می‌کرد. به همین ترتیب، اگر افراد فقیر منابع مشترک را مصرف یا تخریب کنند، افزایش واقعی فقر و محرومیت در اندازه‌گیری‌های به دست رفتن منابع مشترک در مناطق خشک هند (Jodha) متعارف نادیده خواهد ماند. برای مثال، جودا اشاره می‌کند. بین سال‌های ۱۹۵۰ تا اوایل دهه ۱۹۸۰، منابع مشترک در روستاهای مورد مطالعه بین ۳۱ تا ۵۵ درصد کاهش یافته‌اند. یکی از جلوه‌های کاهش گزینه‌ها برای نسل‌های بعدی را می‌توان در برداشت زود هنگام درختان برای جبران کمبود مواد گیاهی مشاهده کرد، روندی که در محاسبات ملی بازتاب نمی‌یابد.

حال فرض کنیم تفاوت‌های هزینه زندگی و مشکلات مشابهی مانند تفاوت در اندازه و ترکیب خانوارها را در نظر گرفته ایم، و در دوره بررسی، دو خانوار را که به طور مساوی فقیر اند، شناسایی کرده ایم. اما اگر یکی از این دو خانوار با فقر موقتی مواجه باشد و دیگری دچار فقر مزمن، سیاستگذاری مناسب نسبت به آن‌ها احتمالاً باید کاملاً متفاوت باشد.

به طور خاص، کاهش فقر مزمن مستلزم افزایش سرمایه فیزیکی و انسانی فقرا یا افزایش بازدهی نیروی کار آنهاست، در حالی که طرح‌های بیمه‌ای و تثبیت درآمد بیشتر برای فقر گذرا مناسب اند. با این حال، ابزارها و اهداف را نمی‌توان به این سادگی از هم جدا کرد. وجود یک شبکه ایمنی مؤثر یا دسترسی به اعتبارات برای هموارسازی نوسانات درآمد، چنان که در ادامه خواهیم دید، پیامدهای بالقوه مهمی برای توانایی افراد دچار فقر مزمن برای رهایی از فقر دارد.

داده‌های پانلی موجود نشان می‌دهند که جابجایی میان فقر و خروج از آن بسیار قابل توجه است. برای نمونه، داده‌های بانک جهانی حاصل از پیمایش مؤسسه بین‌المللی تحقیقات محصولات کشاورزی در مناطق نیمه‌خشک در شش روستای هند طی سال‌های ۱۹۷۵ تا ۱۹۸۳ نشان داد که در یک سال معمول، ۵۰ درصد از

جمعیت فقیر بودند، اما تنها 19 درصد در تمام سالها فقیر باقی ماندند. بنابراین یک هسته قابل توجه از فقرا وجود دارد که در کنار جابجایی گسترده دیگر گروه ها به درون فقر و خروج از آن، مدام در فقر باقی می ماند. با استفاده از داده های پانلی مربوط به شش سال، از سال 1985 تا (Ravallion) و راوالیون (Jalan) جالان 1990، درباره روستاهای چین، به یافته های متعددی دست یافته اند. آنها دریافتند که فقر گذرا - که به عنوان فقری تعریف می شود که ناشی از نوسانات زمانی در مصرف است - 37 درصد از کل فقر را برای خانوارهایی شکل می دهد که به طور متوسط زیر خط فقر بوده اند. با این حال، میزان فقر گذرا برای خانوارهایی که مصرف میانگین آنها بیش از 50 درصد بالاتر از خط فقر بوده، به سطحی ناچیز کاهش می یابد. همچنین، این پژوهشگران دریافتند که حدود نیمی از میانگین فقر در استانهای فقیرتر ناشی از نوسان در مصرف است، در حالی که در یکی از استانهای نسبتاً برخوردار با مصرف میانگین بالاتر، این نسبت 84 درصد از میانگین فقر، یعنی بسیار بیشتر بود.

کمیته های اعتصاب را در کارخانه ها و ادارات تشکیل دهیم!

اتحاد، اعتراض، نبرد تا رهایی!

از مبارزه زنان علیه تبعیضات جنسی و برای برابری حمایت کنیم!

دفاع از حقوق کودکان مهاجر، وظیفه ای انسانی و صنفی

جعفر ابراهیمی

در روزهایی که سیاست های ضد مهاجرتی حاکمیت با حمایت جریان های دست راستی افزایش یافته و در دستور کار دولت پزشکیان، با نادیده گرفتن اصول بنیادین حقوق بشر، قرار گرفته، ضرورت دارد تشکلهای صنفی مستقل و نهادهای مدنی و حامی حقوق کودکان در برابر این سیاست ها سکوت نکنند. بر اساس اخبار موجود، دولت قصد دارد نه تنها مهاجران فاقد مدارک، بلکه نزدیک به دو میلیون مهاجر قانونی افغانستان را نیز از کشور اخراج کند؛ تصمیمی که بخش بزرگی از قربانیان آن، کودکان زیر ۱۸ سال هستند.

بسیاری از این کودکان در نظام آموزش رسمی ایران تحصیل می‌کنند و برای آن‌ها، بازگشت اجباری به افغانستان، به‌ویژه برای دختران، به معنای محرومیت قطعی از حق آموزش خواهد بود.

این سیاست آشکارا نقض حقوق انسانی و حق آموزش کودکان مهاجر است و بر خلاف تعهدات بین‌المللی ایران در حوزه حقوق کودک به شمار می‌آید. در این شرایط، تشکلهای صنفی فرهنگیان به‌ویژه وظیفه دارند موضوعی شفاف و صریح اتخاذ کنند. یادآوری چند نکته در این زمینه ضروری است

۱. اساسنامه اغلب تشکلهای صنفی مستقل در ایران، دفاع از حقوق کودکان را بدون در نظر گرفتن ملیت، جنسیت، مذهب یا موقعیت مهاجرتی، به رسمیت شناخته‌است

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران، به‌عنوان عضو رسمی سازمان آموزش بین‌الملل (Education International)، متعهد به اصولی است که در آن دفاع از حقوق کودکان و رفع هرگونه تبعیض در (Education International) آموزش جایگاهی مرکزی دارد

مردم ایران خود قربانی سیاست‌های مهاجرت‌زا بوده‌اند. میلیون‌ها ایرانی، از جمله کودکان، به دلیل فشارهای ساختاری حاکمیت ناچار به ترک وطن شده‌اند. ما اگر مدافع حقوق فرزندان خود در صورت مهاجرت هستیم، نمی‌توانیم نسبت به حقوق کودکان مهاجر در کشورمان از جمله کودکان افغانستانی بی‌تفاوت باشیم.

کنوانسیون جهانی حقوق کودک، به‌صراحت بر حق آموزش برای همه کودکان، از جمله کودکان مهاجر، تأکید دارد. اگر ما به این کنوانسیون برای دفاع از کودکان ایرانی استناد می‌کنیم و بر حق تحصیل رایگان، مخالفت با آموزش ایدئولوژیک و ... تأکید داریم. نمی‌توانیم بندهای دیگر آن را نادیده بگیریم

بر این اساس، انتظار می‌رود که تشکلهای صنفی معلمان، کارگران، و نهادهای مدنی حامی حقوق کودک، در برابر این سیاست‌های کینه‌توزانه و تبعیض‌آمیز، واکنش قاطع و روشن نشان دهند. تشکلهای صنفی فرهنگیان باید از حقوق همه کودکان – حتی آن‌هایی که از سوی ساختار قدرت «غیرقانونی» خوانده می‌شوند – دفاع کنند

دفاع از کودکی، دفاع از انسانیت است.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

اول خرداد ۱۴۰۴

موج تازه گرانی ها و ادامه دستبرد به سفره های مردم

صادق

گران سازی هزینه های زندگی همچنان بدون وقفه ادامه دارد. حکومت با حذف یارانه کالاهای اساسی و اختصاص پولهای آزاده شد از قطع یارانه ها به دستگاه عریض و طویل و پرهزینه سرکوب، دم به دم شرایط زندگی را برای مردم تحمل ناپذیرتر می کند. در واقع به جیب مردم بعنوان خزانه دولت برخورد می شود. به عبارتی هزینه های زندگی روز به روز بیشتر می شود و همراه با آن درآمدها آب می روند

در یکی دو هفته اخیر در حالی که همه در انتظار کاهشی شدن قیمت ها بودند بواسطه کاهش ۲۰ درصدی دلار بودند، در اثر اقدامات مدیرانه دولت قیمت بسیاری از مواد غذایی، برق و آب، شیر، گوشت، برنج و شکر افزایش یافت و مقدمات افزایش دوباره قیمت نان و گازوئیل فراهم شده است

موج جدید گرانی ها که هدایت آن در دست دولت قرار دارد ظاهرا قرار نیست تا زمانی که "ناترازیها" وجود دارند و هزینه های دستگاه سرکوب پا به پای هزینه های زندگی بالا می رود، متوقف شود

حالا دیگر طبقه کارگر و تهی دستان و لایحه های پایین و میانی موسوم به طبقه متوسط نیستند که قربانی سیاستهای حکومت مستبد و ستمگر می شوند بخشی از لایحه هایی از سرمایه داران تولیدی نیز که تا کنون از حکومت حمایت می کردند و از تداوم سیاستهای کنونی آسیب می بینند توضع موجود را به سود منافع و موقعیت خود نمی بینند و نارضایتی خود را نسبت به آن مرتبا بیان می کنند

افزایش و عمق یافتن اعتراضات کارگری، مخالفان مجازات اعدام، نانوايان، کامیون داران، متقاضیان مسکن و تعاونی و همچنین شهروندان زیادی که به اشکال مختلف نسبت به گرانی و قطع برق و آب اعتراض می کنند. کنش و واکنشهایی هستند که در اعتراض به سیاستهای فقر افزون حکومت انجام می شوند

تظاهرات سراسری نانواها در اعتراض به پرداخت نشدن یارانه آرد، قطع برق، افزایش هزینه ها و کاهش درآمد شان، در مقطع کنونی به این جهت که می تواند در صورت تداوم پیامدهای بسیار ناگواری برای حکومت در پی داشته باشد، هم به لحاظ گستردگی و هم به سبب تبدیل شدن آن به اعتراض سراسری خیابانی و همچنین از این جهت که کاهش پخت نان می تواند به محرکی برای دامن زدن به اعتراضات مردمی نقش آفرین باشد، از اهمیت خاصی برخوردار است

دولت نمی تواند مانند برخورد با اعتراضات دیگر نسبت به اعتراض نانواها برخورد کند. برخورد سرکوبگرانه با نانواها بواسطه اهمیت اجتماعی، سیاسی و امنیتی که نان در جامعه دارد، برای حکومت نه مقدور و نه به

صرفه است. راه کار دولت برای پایان دادن به اعتراضات سراسری نانواها موافقت با گران کردن قیمت دوباره نان بجای دادن آرد یارانه‌ای و کاهش مالیات آنهاست

قیمت نان در دو سال اخیر چند بارگران شده است. گران کردن نان و تقسیم پخت و عرضه نان به نانواپی هایی که دولت آرد یارانه‌ای به آنها نمی دهد و نانواپی هایی که از آرد یارانه‌ای استفاده می کنند، در واقع بخشی از سیاست موسوم به آزاد سازی قیمتها است که حکومت در مورد نان هم مانند سایر کالاها دارد. پیش می برد

اگر در برخی کشورها یارانه بخشی از کالاهای اساسی را حذف کرده‌اند، در عوض آن درآمد مردم را افزایش داده‌اند و تناسبی میان دستمزد و حقوق با هزینه های زندگی بوجود آورده‌اند. در ایران اما استعداد دولت در این خصوص خلاصه شده در دستبرد مداوم به جیب و سفره های مردم، سرکوب، منجمد کردن دستمزدها و حقوق زیر خط فقر و تهدید، حق خواهان و بازگذاشتن دست مفسدین و اختلاسگرانی امثال بابک زنجانی ها که ثروت و قدرت شان را بنیادن از طریق غارت اموال عمومی با استفاده از رانت و زد و بند با کارگزاران مافیایی حکومتی کسب کرده‌اند

بنا بر این نان یک بار دیگر گران خواهد شد اما نه با پرداخت یارانه به نانواها، یا کاهش مالیات و قیمت برق و آب و یا تامین برق با ثبات، بلکه با حذف یارانه نانواپی ها. پیداست که افزایش قیمت آن همراه با افزایش سایر کالاها نان اکثریت مردم کشور را که تا کنون به دلیل ناتوانی مالی از نان یارانه ای ارتزاق می کردند آجر خواهد کرد. این دفعه نیز متاسفانه بازنده راه حل حکومت از همه بیشتر فقیر شدگان جامعه هستند. دولت با گران کردن نان با یک تیر دو نشان را هدف قرار داده، قطع یارانه، پیشبرد سیاست آزاد سازی قیمتها و ایجاد تفرقه میان مردم با نانواهای که از این بابت تقصیری متوجه آنان نیست. با این اوصاف نه این افزایش قیمت آخرین افزایش خواهد بود و نه این اعتراض آخرین حرکت نانوانها خواهد بود. هر موج از گرانی به موجهای تازه منجر خواهد شد و گروه های وسیعتری از جامعه را وادار به کنش خواهد کرد. راه کار مناسب برای رهایی از این دور تسلسل باطل متحد شدن همه گروه هایی آسیب پذیر برای سرنگون کردن این رژیم فاسد و مستبد و درمانده از رفع بحرانها و تامین نیازها و خواسته های بر حق مردم است

و عده سر خرمن برای امتناع از افزایش حق مسکن

ع امید

محسن باقری یکی از سه عضو تشکلهای اسلامی در شورای عالی کار از برگزار نشدن جلسات شورای عالی کار و بی توجهی وزارت کار نسبت به حقوق و وضعیت کارگران شکایت کرده است. او پس از اشاره به عدم اجرای طبقه بندی مشاغل در معادن که وزیر کار ۹ ماه پیش وعده اجرای آن را داده بود، گفت: از ابتدای سال حتی یک جلسه شورای عالی کار برگزار نشده؛ وزارت کار تعلل می کند و به هیچ یک از وعده ها "عمل نمی شود"

حالا ۹ ماه بعد، کارگران معدن همچنان قربانی می شوند؛ از مهماندویه دامغان گرفته تا البرز شرقی و آمل، "حادثه بی خبر از راه می رسد و کارگران جان عزیز خود را از دست می دهند"

او سپس به ساخته نشدن هیچ خانه ای اشاره می کند و می افزاید "تا این لحظه، به هیچ یک از وعده ها عمل نکردند؛ بحث مسکن قرار بود در شورای عالی کار مطرح شود ولی موضوع به جایی نرسید و همچنان مفتوح ماند؛ نه تنها حق مسکن کارگری بر خلاف قول های پیشین افزایش نیافت بلکه موضوع تامین مسکن "کارگری نیز همچنان روی هواست"

در پایان اسفند سال گذشته شورای عالی کار به این بهانه که می خواهند برای کارگران خانه بسازند از افزایش حق مسکن طفره رفتند. البته دو سال قبل نیز وزیر کار دولت رئیسی به همین بهانه دستمزد کارگران را پنجاه درصد کمتر از تورم تعیین کرد

چند هفته پیشتر اصغر آهنی ها نماینده اصلی کارفرمایان در شورای عالی کار به رغم افزایش ۴۰ درصدی اجاره بها ادعا کرد که افزایش حق مسکن به سود کارگران نیست و ما بجای آن باید مزد پایه را افزایش دهیم. این گفته نه تنها بخودی خود ایرادی ندارد بلکه پیشنهاد خوبی هم هست. اما مشکل آن جاست که ایشان در شورای عالی کار تا توانست با افزایش حقوق پایه کارگران مخالفت کرد و ساخت مسکن و پرداخت هزینه دارو و درمان را وظیفه دولت خواند. این آقای باقری و دو رفیق دیگر ایشان نه تنها اعتراضی به برخورد آقای آهنین ها نماینده کارفرما نکردند، بلکه مقدار افزایش دستمزد را یک پیروزی برای کارگران خواندند. این در حالی بود که حداقل دستمزد بعد از افزایش ۴۵ درصدی تنها نصف هزینه سبد خواروبار تهیه شده توسط شورای عالی کار بود! هزینه سبد خانوار در همان موقع از طرف تشکلهای مستقل ۶۰ میلیون تومان یعنی دو و نیم برابر سبب شورای عالی کار بود

همان مقدار ناچیز نیز افزایش طبق اظهارات بعضی از اعضای شوراهای اسلامی کار که در خبرگزاری ایلنا منتشر شد، قبل از پایان یافتن سال گذشته در اثر افزایش شدید تورم و هزینه های زندگی و سقوط ارزش دستمزدها اثر خود را از دست داد. علت تعطیل کردن شورای عالی کار نیز امتناع از طرح بحث افزایش حق مسکن است.

بحث افزایش حق مسکن تنها دو ماه بعد از شروع سال جدید بخاطر آن مطرح شده است که طی دوماه گذشته اجاره بها و قیمت مواد غذایی چنان افزایش یافته است که باعث گسترش نارضایتی و اعتراض کارگری شده است. وعده ساخت مسکن برای ریختن آب روی آتش خشم کارگران داده می شود. کارگران پوچ بودن این وعده ها را خوب می دانند و فریب آنها را نمی خورند. ساخت مسکن برای کارگران توسط تعاونی های کارگری و کارمندی، اگر هم امکانات آن فراهم شود سالها طول می کشد تا ساخته شوند. با این اوصاف همراه با مبارزه جهت افزایش حق مسکن نباید از تشکیل تعاونی های مسکن و فعالیت در این زمینه غفلت کرد. تعاونی ها اگر امکان فعالیت پیدا کنند، می توانند به نهادهای برای سازماندهی مبارزه

جهت تامین مسکن ارزان باشند، اصولاً بخش خصوصی و بخصوص انبوه سازان مسکن به تعاونی های مسکن به چشم رقیب نگاه می کند، بهمین دلیل با توجه به نفوذی که در ارگانهای حکومتی دارند از موانع جدی بر سر راه تعاونی های مسکن هستند

اول خرداد ۱۴۰۴

هیچ کس دیگر چیزی برای از دست دادن ندارد.

اعتراضات سراسری نانوایان همچنان ادامه دارد ۳ روز است که کامیونداران و رانندگان خودروهای باربری سنگین در ده ها شهر بزرگ و کوچک در اعتصاب هستند. خواسته های اعتصابیون عادلانه است و اعتصاب جزء حقوق اولیه هر شهروندی است. با این وصف حکومت تلاش دارد با سرکوب و تهدید به مطالباتی که تامین معیشت و رفاه و آزادی خواسته های اصلی و مشترک آنهاست، اعتصابات را سرکوب و خواسته های زحمتکشان اعتصابی را بی پاسخ بگذارد. حمله روز گذشته نیروهای سرکوبگر رژیم در مشهد به نانوایان تنها یک نمونه از سیاست محکوم به شکست رژیم است. یکی از نانوایان بعد از حمله با گاز اشک آور به تظاهرات شان گفت: ما دیگر چیزی برای از دست دادن نداریم! بله این جمله وصف حال همه زحمتکشان در ایران امروز، از کارگر، معلم، پرستار و بازنشسته گرفته تا نانوایان و کامیونداران است. این اعتصاب اگر به یکدیگر بپیوندند و فریادهای شان را یکی کنند، سرآغاز پیروزی اعتصابیون و تسریع سقوط رژیم است که باعث و بانی فقر! بیش از ۸۰ درصد مردم ایران است و قادر نیست معیشت و آزادی مردم را تامین کند

از این اعتصاب ها و تظاهرات ها حمایت کنیم و همبستگی خودمان با آنها را به هر صورت ممکن نشان دهیم. ما با اتحاد و همبستگی و حمایت از هم دیگر است که می توانیم به آزادی، رفاه و امنیت و آرامش برسیم!

حمایت سندیکای واحد از اعتصاب رانندگان کامیون در سراسر کشور

از اول خرداد ۱۴۰۴، رانندگان کامیون در بسیاری از شهرهای کشور به نشانه ای اعتراض به شرایط سخت کاری، گرانی روزافزون، و بی توجهی مسئولان به مطالبات صنفی خود، دست به اعتصاب زده اند

بر اساس گزارش‌های رسیده، خواسته‌های اصلی رانندگان به شرح زیر است

حق بیمه رانندگان باید شفاف‌سازی شود. از اسفند سال گذشته، مبلغ بیمه رانندگان بیش از ۲۲۰ درصد افزایش یافته، بی‌آنکه خدمات درمانی متناسب با این افزایش بهبود یافته باشد. چرا باید برای دفترچه‌ای که بسیاری از مراکز درمانی آن را نمی‌پذیرند، ماهانه بیش از سه میلیون و سیصد هزار تومان پرداخت شود؟

طبق قانون، دولت موظف به پرداخت سهم بیمه رانندگان خودمالک است. با این حال، از انجام این تعهد سر باز زده است. هم‌زمان، سهم کمیسیون باربری‌ها از ۱۳ درصد به ۴۵ درصد افزایش یافته، در حالی که کرایه حمل بار برای رانندگان همچنان ثابت مانده است.

تبعیض و فساد در روند تخصیص بار، دریافت هزینه‌های غیرقانونی برای صدور و تمدید کارت هوشمند، کارت سلامت و دیگر مدارک، موجب نارضایتی گسترده شده است. رانندگان خواهان پایان دادن به این بی‌عدالتی‌ها هستند.

کرایه‌های حمل بار گاه تا چند ماه پرداخت نمی‌شود و هیچ تضمین قانونی برای پرداخت به‌موقع آن وجود ندارد. این مسأله باعث فشار شدید مالی بر رانندگان شده است.

بسیاری از شرکت‌های باربری مبالغ مربوط به بیمه و بیمه تکمیلی را از رانندگان کسر می‌کنند اما این مبالغ را به حساب بیمه‌ها واریز نمی‌نمایند. نتیجه آن‌که دفترچه‌های بیمه رانندگان فاقد اعتبار شده‌اند.

جاده‌های ناایمن، نبود علائم هشداردهنده، روشنایی ناکافی و وضعیت نامناسب مسیرها، از دلایل اصلی تصادفات هستند؛ به‌گونه‌ای که رانندگان سهم این عوامل را در بیش از ۶۰ درصد تصادفات می‌دانند.

امکانات خدماتی بین‌راهی در جاده‌ها بسیار ناکافی است؛ مراکز اورژانس، درمانی، بهداشتی و استراحتگاه‌هایی که استانداردهای لازم را داشته باشند، به ندرت یافت می‌شود. همچنین در بسیاری از مسیرها تعمیرگاه سیار یا ثابت وجود ندارد.

فرسودگی ناوگان حمل‌ونقل، کیفیت پایین خودروها و بالا بودن سن کامیون‌ها، موجب افزایش هزینه‌های سنگین برای نگهداری و تعمیرات شده است. بسیاری از رانندگان توان نوسازی وسیله نقلیه خود را ندارند.

در بسیاری از بنادر و پایانه‌های بارگیری، مبالغی به‌صورت غیرقانونی و بدون ارائه خدمات رفاهی یا اداری از رانندگان اخذ می‌شود. این باج‌گیری باید متوقف شود.

سوخت بی‌کیفیت، نبود استاندارد در گازوئیل عرضه‌شده، کمبود سوخت در برخی مناطق، و افزایش قیمت بی‌ضابطه آن، از دیگر مشکلات جدی رانندگان است.

نبود امنیت در مرزها برای رانندگان بین‌المللی، به تهدیدی جدی برای جان و اموال آن‌ها تبدیل شده است.

لوازم یدکی و لاستیک با قیمت‌هایی سرسام‌آور و کیفیتی پایین عرضه می‌شوند، که هم موجب خطرات ایمنی و هم فشار اقتصادی مضاعف بر رانندگان شده است.

اعتصاب و اعتراض، حق قانونی رانندگان و کلیه کارگران است. سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، از اعتصاب و خواسته‌های عادلانه‌ی شما حمایت می‌کند.

چاره کارگران و زحمتکشانشان وحدت و تشکیلات است.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

پیام تبریک شورای هماهنگی به مناسبت اهدای جایزه نخل طلایی به جعفر پناهی

محمد حبیبی/سخنگوی شورای هماهنگی 🗨️

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران، ضمن ابراز شادمانی و افتخار، اهدای جایزه‌ی ارزشمند نخل طلایی به جناب آقای جعفر پناهی را صمیمانه تبریک می‌گوید.

این موفقیت، نه تنها پاسداشت شجاعت و خلاقیت یک هنرمند متعهد است، بلکه یادآور قدرت هنر در بیان حقیقت، ایستادگی در برابر سانسور، و دفاع از کرامت انسان در تاریک‌ترین روزهاست.

آثار آقای پناهی، آینه‌ای است برای جامعه، و صدایی است برای بی‌صداها؛ صدایی که با وجود تمام محدودیت‌ها، در جهان طنین‌انداز شده است.

بی‌شک این دستاورد، افتخاری برای تمام مردم ایران و الهام‌بخش تمامی آنان است که به آزادی اندیشه، عدالت و مقاومت فرهنگی باور دارند.

با آرزوی آزادی، روشنایی، و شکوفایی برای هنر و همه هنرمندانی که در این سرزمین زندگی می‌کنند.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

نشانی کانال تلگرامی شورا

گزارش شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت:
تجمع همکاران اخراجی ما در شرکت پالایش گاز هویزه خلیج فارس

روز پنجم خرداد ماه ۱۴۰۴ همکاران اخراجی شرکت پالایش گاز هویزه خلیج فارس در اعتراض به اخراجها و با مطالبه بازگشت به کار خود بار دیگر تجمع کردند. علیرغم اینکه در نتیجه اعتراضات این همکاران استاندارد خوزستان دستور بازگشت به کار این کارگران را داده است، اما هنوز از ورود کارگران اخراجی شرکت پالایش گاز هویزه به محل کارشان جلوگیری می‌شود.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت از اعتراضات همکاران در بخش‌های مختلف صنعت نفت حمایت و پشتیبانی میکند.

بیانیه فدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری در اعتراض به تحمیل عمدی گرسنگی به مردم غزه
اعلام کرد: تشدید نسل‌کشی با حمایت و پشتیبانی ایالات متحده آمریکا، اتحادیه اروپا و متحدان آنها، WFTU
بار دیگر ریاکاری و بدبینی قدرت‌های امپریالیستی را آشکار می‌کند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، فدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری عمیق‌ترین خشم و محکومیت صریح خود را از حمله نظامی وحشیانه جدید و سیاست عمدی، سیستماتیک و غیرانسانی گرسنگی که توسط نیروهای اشغالگر اسرائیل بر مردم فلسطین در نوار غزه تحمیل می‌شود، ابراز می‌کند.

در این بیانیه آمده است: «ما استفاده از قحطی به عنوان سلاح جنگی - نقض آشکار قوانین بین‌المللی و اخلاق اساسی انسانی - را محکوم می‌کنیم. تخریب حساب‌شده زیرساخت‌های حیاتی، محاصره کمک‌های بشردوستانه، بمباران مراکز توزیع مواد غذایی و هدف قرار دادن زمین‌های کشاورزی و منابع آب، قحطی ساخته دست بشر را تشکیل می‌دهد. این اقدامات معادل مجازات جمعی است که طبق کنوانسیون چهارم ژنو یک جنایت جنگی محسوب می‌شود. تشدید نسل‌کشی با حمایت و پشتیبانی ایالات متحده آمریکا، اتحادیه اروپا و متحدان آنها، بار دیگر ریاکاری و بدبینی قدرت‌های امپریالیستی را آشکار می‌کند.

با مردم قهرمان فلسطین که علیرغم تحمل محاصره‌ای (WFTU) فدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری بی‌سابقه، همچنان با عزت و شجاعت به مقاومت ادامه می‌دهند، همبستگی تزلزل‌ناپذیر خود را اعلام می‌کند. ما به طبقه کارگر فلسطین که رنج‌هایشان عظیم و مقاومتشان در برابر نسل‌کشی، آوارگی اجباری و گرسنگی سیستماتیک الهام‌بخش است، درود می‌فرستیم.

این اتحادیه کارگری بین‌المللی، خواستار پایان فوری محاصره غزه؛ دسترسی کامل و نامحدود بشردوستانه به غذا، آب، دارو و سوخت و پاسخگویی مسئولان به جنایات علیه بشریت است.

دست‌ها از غزه کوتاه! به اشغال پایان دهید! همبستگی با فلسطین

نابود باد جنگ و استبداد زنده باد صلح و آزادی!

چاره کارگران وحدت و تشکیلات مستقل است!

همه با هم برای آزادی زندانیان سیاسی و کارگری متحدانه مبارزه کنیم!

از مبارزه کارگران و مزد و حقوق بگیران شاغل و بازنشسته برای افزایش دستمزد حمایت کنیم!

از مبارزه کارگران قراردادی و پیمانی برای لغو کار پیمانی و قرارداد های اسارتبار موقت حمایت کنیم!

***برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

***"جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران را می توانید در آدرس زیر ببینید:**

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>